

Myndigheden direkte i de kommunale Raads egne Hænder, da de staa i et anderledes Forhold til Bølgerne, end det Udvalg vilde komme til at staa som det, der efter de Herrers Forslag paatænkes valgt af Kommuneraadene.

Det ærede Medlem fra Rjøge begyndte sit Foredrag med en vis „Modbødelighed“, han gik til Behandlingen af denne Sag, men da det ærede Medlem kom lidt længere hen i sit Foredrag og rigtig kom i Klønde, mærkede man ikke noget til Modbødeligheden. Det forekommer mig, at det tværtimod var med en vis Interesse og med særdeles Liv, at det ærede Medlem fastede sig over dette Forslag. For Resten kan jeg ikke andet end alæde mig over, at det ærede Medlem ikke syntes om de Forhandlinger, der føres udenfor; thi det er mig et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem fortryder, hvad han for saa Nar siden selv har gjort stærkere end noget andet Medlem i denne Sal. Det ærede Medlem vil jo minde den Gang, vi her i Salen forhandlede Margarineloven, hvilken Bevøelse han da rejste bag sine Kollegers Ryg. Det ærede Medlem gif endog saa vidt, at han i Forening med Godsejerne oprettede en ligefrem Kriagskaste, der meget rigelig lønede de Agitatorer, som det ærede Medlem og hans daværende Meningssæller i Højresendte ud, ikke i Højres Kredse, men i Venstres Kredse, overalt hvor der var en Rigsdagsmand, der ikke vilde følge Trop med den ærede Rigsdagsmand fra Rjøge. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem ikke skal tale med saa megen Modbødelighed om, at man taler med Klønde, man ellers ikke til daglig Brug er politisk enig med. Er der nogen, der i saa Henseende har givet et daarligt Eksempel, tror jeg nok, det er det ærede Medlem fra Rjøge. Det ærede Medlem havde forskellige Anser mod Lovforslaget og øvede en meget stærk Kritik af det, og af al den Kritik, der fremkom i fortrae Møde, vil jeg nok sige, at den, der fremkom fra det ærede Medlem fra Rjøge, var den interessanteste og den fornøjeligste. I Reglen er det ærede Medlems Kritik fornøjelig, fordi den er saa fuld af Overdrevelse; det ærede Medlem bevogede sig mellem en hel Skare af Overdrevelse. Et Øjeblik fik det ærede Medlem regnet ud, at Fattigfolk her i Landet saa godt som ingen Ting vilde faa. Saa snart det ærede Medlem kommer til at tænke paa de kommunale Raad, farer han i Harnisk, dem har han ingen Tidus til; det er en mærkværdig Mistillid, den ærede Rigsdagsmand har til Landets kommunale Raad; men i et andet Afsnit af det ærede

Medlems Foredrag talte han i høje Toner om, at man vilde gaa saa vidt i Udførelsen af denne Lov, at man vilde naa op til en aarlig Understøttelse af 12 Millioner. Det var ligesom det ærede Medlem fra Røbling (Berg), da han i sin Tid talte om Uløven, hvor han fantaserede om en Indtægt af en 40 Mill. aarlig; senere faldt det Tal godt ned, og jeg tror, under den sidste Forhandling om denne Sag, regnede man ud, at Statskassen ikke en Gang vilde faa de Indtægter, den hidtil har haft. Den Slaas Fantasier tror jeg, man kan tage sig ganske let. Det ærede Medlem fra Rjøge kritiserede over, at man efter dette Forslag ikke vidste noget bestemt om, hvor store Summer, der aarlig vilde blive anvendt til dette Formaal. Men er det noget at opholde sig ved? Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han da veed nogen Besked om, hvor meget der hvert Aar i hver Kommune skal anvendes f. Eks. til Vejvæsenet eller til det ordinære Fattigvæsen? Det veed jo ingen noget bestemt om, det er jo høist forskelligt i de forskellige Nar. Der er jo mange saadanne Forhold, hvor de kommunale Raad træffe Afgørelser, uden at man i Forvejen kan sige, hvilke finansielle Resultater man vil komme til, naar Mæret er omme. Det samme er Tilfældet her; det er egentlig ikke noget nyt og ikke noget at opholde sig ved. Det ærede Medlem priser altid i denne Forbindelse sit eget Forslag, og mener, at der vidste man bestemt, hvad man havde at holde sig til. Jeg skal sige det ærede Medlem, at det eneste visse efter hans Forslag er, hvad hver enkelt Person vil faa i Understøttelse af dem, som overhovedet vilde faa Understøttelse, efter det Forslag, han har stillet; men al den øvrige Statistik, som det ærede Medlem opvartede os med, gælder til Landsbeck. De 78,000 Mennesker, der stadig spøge i det ærede Medlems Fantasi, er kun et Tankebillede; det ærede Medlem har slet ikke noget sikkert at holde sig til i saa Henseende aldeles intet. Det er blevet oplyst her i Tinget, at man har benyttet en Statistik om Arbejdsforholdene i Kjøbenhavn og uden videre troet at kunne benytte den med Hensyn til Forholdene i Røbstæderne, og hvad Landet angaar, har man kun en Statistik at holde sig til for enkelte Forhold øvre paa Fyn, og det har man troet uden videre at kunne overføre paa alle Landkommunerne hele Landet over ogsaa for Sjællands Vedkommende. Men enhver, som har lidt Kendskab til Forholdene baade i Byerne og paa Landet, vil vide, at naar man paa den Maade laver Statistik, kommer man sikkert ikke til sikre Resultater. Saa opholdt det